

tuhhande wáart kulda, hõbbedat ja kallid kiw-
widega sõrmused sees ollid. Se kurwastas
sedda kaupmees nenda wágga, et ta sellele 50
rubla lubbas, kes selle kuro terwelt temma
kátte pididi toma.

Üks wanna ellatand naesterahwas leidis sed-
da ja wiis nenda kuida ta tedda olli leidnud
terwelt temma kátte, lotes, lubbatud palka
kátte sawad. Kui kaupmees rahha luggema
hakkas, tõusis temma sees ahnuse himmo, ta
panni sest rahhast 30 kuld penningid salla-
mahti kõrwale, astus naese ette ja ütles: „Sa
tead, et ma 50 ollen lubbanud, kes terwelt
minno kátte toob, 30 ollid isse pealt ärra-
wõtnud, siin on weel need 20. Wannamoor
wabbandas mis ta woiis, et ta mitte seña
sisse ei olle waatnudgi, mis ja kui palju seäl
sees olli; agga külma süddamega kaupmees ei
wõtnud tedda kuulda. Waene lüks otse kun-
ninga jure, ja rákis ülles, kuidas luggo tem-
ma ja kaupmehhe wahhel olnud.

Kuningas tundis sedda kaupmeest, ja sa-
tis temma järrele. Kui se olli tulnud, küsis

kuningas: „Kas se peaks tõssi ollema, et se
wanna eideke, kes ni tru olli, et ta sinno
sure hulga rahha ja kallid kiwid sinno kátte
tõi, isse 30 kuld penningad on pealt ärra-
wõtnud? „Ei, ei!“ hüdis kuningas, „se ei
wõi mitte olla, temma olleks sedda woinud
keik ommale pidada ja sinna ep olleks sedda
teádnud mitte temma káest küsida; se naene
ei olle enam leidnud, kui sedda, mis temma
sinno kátte tõi. Se ei olle mitte sinno rah-
ha. Sinna ütled, et sinnul 30 rubla rohlem
sees olnud. Anna keik sedda rahha selle naese
kátte ja otsi omma kuffur ülles, kus ni palju
sees on, kui sinna ütled olnud ollewad, mis
sa kautanud! Siin muljus mees silmad mahha
ja piddas hambad longis, selle kahjo pär-
rast, mis temma omma ahnuse himmo párrast
fai ja kandis keige ello aea kelmi nimme.

Kaupmees wabbandas ja diendas, mis ta
wõis ja ütles ennast omma kuro tundwad;
agga kuningas ütles: „Tühhi keik. „Ma
peäl on enam sõrmusid ja rahha, kui sinnul
üksi on.“